

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
LAPJA

VII. ÉVFOLYAM 1. SZÁM – 2013. JANUÁR 6.

A szentmise

Bizonyára sokszor eszünkbe jutott már, hogy milyen boldogok lehetnek azok az emberek, akik személyesen találkozhattak az Úr Jézussal. – Valóban sokat olvashatunk erről az Evangéliumokban. Örült Szent Erzsébet, amikor az Úr Anyjával találkozott, örült a még meg sem született Keresztelő Szent János Urának közelében, örültek a pásztorok a születés éjszakáján és erről beszéltek mindazoknak, akikkel találkoztak. – Azt olvassuk a napkeleti bölcsekről, hogy amikor megtalálták a Gyermekeket, igen megörültek és leborultak Előtte, örültek a meghívott apostolok, örültek a Körülötte lévő emberek, hogy hallgathatták tanítását, örültek a szóra méltatott vámosok és bűnösök,

a meggyógyított betegek ... feltámadása után az apostolok örömmel szólni sem tudta, álmélkodtak.

Valójában a világtörténelem bizonyítja, hogy nem szónoki, nagy kijelentés az Úr Jézus részéről, amikor az „elragadtatásában” így szóló asszonynak azt mondja: *„valójában azok boldogok, akik hallgatják Isten Igéjét és meg is tartják azt!”* Már az Úr Jézus mennyemenetele után boldognak érezték magukat az Apostolok, hogy méltók voltak Jézusért szenvedni; boldogságot érezték a Vele való hasonlóságban is. – Sok hűséges keresztényt vértanút, hitvallót segített az a tudat, hogy kapcsolatban lehet az Üdvözítővel. – Őket már a lélekben való egység is boldogította; mennyivel inkább kell nekünk is boldognak lenni, amikor a Vele való valóságos találkozásról beszélhetünk. Mi sem vagyunk hátrányosabb helyzetben, mint azok, akik testi szemükkel látták az Urat abban a Testben, amit Szűz Máriából magára vett. Igaz, hogy mi más megjelenési formában látjuk Őt, de valóságosan – a Kenyér és a Bor színe alatt, de Az az Ő Teste és Vére. – A Vele való találkozás pedig nagyon is lehetséges nemcsak a felebarát személyén keresztül, hanem amikor a szentmisén jelen vagyunk. A szentmise által találkozunk Vele, mint Tanítónkkal, mint áldozati Bárányunkkal és mint Vendéglátónkkal. – Jelentsen ez számunkra mindennél nagyobb örömet! – Sokszor mondták már el emberek élményüket, hogy találkoztak Hírességekkel – sorolhatnánk sokáig, hogy kinek ki és mi jelentette ezt az örömet. Középkorban az egyik Tanárom nem kis büszkeséggel mondogatta, hogy neki még a Dalai Láma aláírása – kézijegye is megvan. Mások, nem is kevesen már azt is igen nagyra értékelik, ha fényképet őrizhetnek Valakiről, aki

nekik sokat jelent. – Mi a szentmisében az embert, az emberiséget, minket is mindhalálig szerető Üdvözítővel találkozunk. – Sok tennivaló van a keresztény, hívő embernek, ezek közül sok minden a rejtekben van, de cselekedetei, a szentmisén való részvétele, szentségi élete látható jelei a benne élő Isten-kapcsolatnak. Ezért nem mindegy, hogy a szentmiséhez való hozzáállásunk milyen! Gondolom, nem is mérész megállapítás, miszerint a látványosabb dolgok a csendben, a lélekben lévőeknek a látható jelei. Így a buzgóság esetén mondhatjuk: a szív bőségéből szól a szája, de a negatívumok, a szentmisék elmaradása is jelei a

lélekben már régebben alakuló eltávolodásoknak.

A szentmisék alkalmával, tudjunk róla, hogy az őskeresztények példáját akarjuk követni, akiről az Apostolok Cselekedeteiben olvassuk: *„...állhatatosan kitartottak az apostolok tanításában és közösségében, a kenyértörésben és az imádságban. ... egy szívvel-lélekkel mindennap állhatatosan megjelentek a templomban. A kenyértörést házanként végezték és örvendezve, tiszta lélekkel fogyasztották el eledelüket. Magasztalták Istent és az egész nép szeretetében álltak.”* – Ezért nem mindegy, hogy részt veszünk-e a szentmisén és hogyan! – Úgy akarunk, úgy akarjunk ott jelen lenni, mint Krisztus tanítványai az utolsó vacsorán – és mivel hittel valljuk, hogy a szentmise áldozat is, azt is tudatosítanunk kell, hogy úgy kell részt venni, mintha jelen lennénk a Golgota hegyén, ahol Krisztus a kereszten mutatja be megváltó életáldozatát! – Akkor és ott sok bámészkodó, szidalmazó volt jelen, akik talán egy végső színjátékot, egy kivégzést akartak látni. Hittel és lélekkel bizonyára a kis létszámú ember volt ott, akik a Szűz Anyával és Szent Jánossal együtt álltak Jézus keresztje alatt. Ők nem egy elítéltet láttak Jézusban, hanem az Üdvözítőt, mint ahogyan a jobb Lator is, igaz az utolsó pillanatban, de felismerte a valóságos helyzetet és folyamodott Jézushoz. – Amikor a szentmiséről van szó, jelentse az nekünk azt a nagy lehetőséget, hogy nem azt sajnáljuk, hogy akkor nem találkozhattunk Jézussal, hanem jelentse azt az örömet, hogy most találkozgatunk Vele –nem úgy, mint akkor lett volna, de semmivel sem más és kevesebb az most sem! – Legyünk együtt amikor csak lehet a szentmise-áldozaton egy szívvel-lélekkel! –

Pekker Imre plébános

**MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK ISTENTŐL MEGÁLDOTT,
BOLDOG ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁNUNK!**

A Szent Kereszt újság szerkesztői és az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség

Advent 1. Vasárnapja – December 02. A mai nappal új egyházi év kezdődik; új kegyelmi év – ismét sok lehetőség a jóra. – Adventnek nevezzük ezt az időszakot, ami eljövételt jelent – a Megváltó érkezésének, eljövételének, a Vele való találkozásnak nagy lehetőségére készülünk. Más szóval a Vele való találkozástól „reménykedünk abban, hogy nekünk is megadja az Ő karácsonyi kegyelmét: a hitben, reményben és a szeretetben való növekedést. S mindezek által részesít a lelki béke és öröm ajándékában.” A mai szentírás üzenetek mind bizakodásról tanúskodnak – még az Evangélium is, bár részben mintha folytatása lenne a nemrégben Dániel próféta gondolatainak. Most Szent Lukács beszél jelekről, világvegi dolgokról, de ugyanakkor maga az Úr Jézus mondja ugyanebben a részben: „amikor mindez beteljesedik, emeljétek föl fejetekeket, mert elérkezett megváltástok!” – A készséges ember újból és újból arra vágyakozik, hogy már most, a mulandó földi életben megtanulja az örökkévalókat értékelni, azokra vágyakozni. Jeremiás, a fájdalmak prófétája is arról beszél, hogy az Isten gondolata, hogy beteljesítse a jót. Ez először Izrael házára vonatkozott, de most már mindenki számára isteni ajándék. Az is, hogy nem vágyalom csupán a jog és az igazság, hiszen nem más, mint az Igaz Sarj, Akit az Isten támaszt, Ő lesz ennek a Megteremtője. – Ezért mindenki, akinek kedves ez, a Zsoltárossal együtt imádkozik: „Hozzad emelem a lelkem * én Uram, Istenem ... Taníts, vezess igazságod aszerint, mert Te vagy az én üdvözítő Istenem!” – Az új kegyelmi időszakban egyre inkább törekedünk kell arra, hogy megismerjük és kövessük Mesterünk tanítását és példáját. Jön, találkozni akar mindnyájunkkal, hogy egyre személyesebb élmény legyen mindaz, amit Magával hoz számunkra az örökkévalóságból. Földi életünkben sok a bizonytalanság, a homály, a gyarlóság, törekeny minden bennünk is, körülötünk is. Eközben kell valódi értékekre törekedni, mint amikor a Szentleckében Pál Apostol beszél: állhatatosság, feddhetetlenség, Istennek tetsző élet, valódi előbbre haladás a jóban. – Biztos, hogy mindez sok küzdelmet jelent, hiszen nem egyszer önmagunkkal szemben kell harcolni a siker érdekében, de már önmagában ez is lehet gyümölcstermő, hiszen „felajánlhatjuk életünk áldozatát, küzdelmét Istennek.” – Ezek és hasonlóak lesznek a Vele való találkozások lényege. Föl kell ismernünk, hogy nagy és szent elhatározásokra van szükség, amik jótettekben valósulnak meg! – A teljesség igénye nélkül foglalkoztasson bennünket a bűnbánattartás, az imaélet elmélyítésének, a felebaráti szeretet megvalósításának gondolata! – Mindezekhez mintegy kegyelmi támogatásul kérjük: „Add kegyelmedet, Urunk, hogy Szent Fiadnak eljövételére buzgó vágyakozással készüljünk, s amikor majd eljön és kopogtat, imádságban, virrasztva és dicséretében ujjongva találjon minket!”

Advent 3. Vasárnapja - December 16. Advent 3. Vasárnapját Anyaszent-egyházunk az „öröm” vasárnapjának nevezi – erre utal külsőleg is a liturgikus szín, a rózsaszín és a szent szövegek hangulata is. A rózsaszín nem a piros színnek egyfajta változata, hanem a lila szín „halványabb” kifejezése. – Az egész emberi élet, de a keresztény élet különösképpen kell, hogy az örömben teljessédjék ki! Még a hétköznapi értelemben vett életre is vonatkozik, ami igen sokszor küzdelemmel, szenvedéssel, szegénységgel ... veleges emberi élet, azonban a föld bő gyümölcse, a tudomány a technika, a művészetek ... nagy eredményei nem kizárólag a vallás emberének szánt isteni adományok, hanem az embernek, és mint ilyenek, ha nem is mindig tartjuk számon, okok az öröme és hála. - **Vallási szempontból** pedig kell, hogy meglássuk mindezek Forrását, az Istent, Aki lelki szempontból különös bőkezűséggel osztja ránk áldását és ez az igazi örömünk forrása, hiszen már az Ő-szövetségben elhangzik a sok biztató szó, ami kell, hogy öröme derítsen minden jószándékú embert. Gondoljunk csak arra az isteni ígérethez, miszerint a bűnbeesés ellenére, talán éppen miatta Megváltót küld, hogy visszaállítsa az eredeti, az ember számára valóban méltó helyzetet. Később is pl. Izajás próféta szövegében milyen szívdertítő hallani, hogy az Isten szándéka az, hogy ne legyen pusztítás, háború, az addigi fegyvereket is alakítsák át valóban az ember érdekeit segítő eszközökké; mint ahogyan az is, ahogyan mindezt meg lehet egyáltalán közelíteni: „menjünk az Ő szent hegyére, járjunk az Úr világosságában!” – Gondolhatunk az Új-szövetség emberének is nagy lehetőségeire, amiket az Evangélium örömhíre által kap, vagy a szentségeket, a szentelméket, az Anyaszentegyházat, de a készséges emberek hősiességét Isten és emberszeretetét – jó példájukat. Mindezek értékére akkor tudunk igazán rácsodálkozni, ha az öröm forrása nem akármilyen lesz, hanem alkalom az Istenrel való kapcsolatra, a Vele való szép találkozásra; hiszen ezeken keresztül közelíthetjük meg pl. Izajás próféta gondolatait: „ujjongj és zeng háládat * mert nagy és szent a te Megváltó!” - **Miért kell** mindezeket emlegetni, hiszen az emberi értelem és a szabadakarat képes mindezek felismerésére és követésére! – A szomorú valóság azonban az, hogy „egyéni és közösségi életünkben nem egyszer letérünk az Isten útjáról; szükségünk van üdvös figyelemzetésre – a hívó ember komolyan veszi az Úr szavát, adományait – és kész a megtérésre. Tudja, hogy ennek nyomán lelkét vigasztalás és öröm tölti el.” – Amennyiben komolyan feltesszük a kérdést: „mit tegyünk?“, készséggünk jutalmaként meg is kapjuk az igazi választ, aminek értelmében eljuthatunk a helyes megoldásra, az Istenrel való találkozásra a különféle alkalmak által. „Ilyenek pl. az imádság csendje, a közösségben gyakorolt szeretet és a jócselekedetek felett érzett öröm!” – Ezt adja meg mindannyiunknak a készületi idő!

Advent 2. Vasárnapja – December 09. Amikor egyszer az Úr Jézus barátja, Lázár otthonában vendégségben volt, olvassuk a Szentírásban, Lázár testvére, Mária az Úr Jézus lábaihoz ült és hallgatta tanítását, közben másik testvére, Márta sürgött-forgott a sok házi teendőben. Nemcsak Márta, sokszor és sok ember sűrű-forgó a napi teendőben - igen könnyen elfordul, hogy több időt „szentel” a mindennapok gondjaira, mint amennyit tényleg fontos. Sokszor mennek erőfeszítések igazán fontos dolgok rovására. Itt és most nem is feltétlenül lelki dolgokra gondolhatunk, hanem például a családi élet bensőségének rovására, rokoni, munkatársi, baráti kapcsolatok, elhídegelések sokaságára. Természetesen a legnagyobb veszteség az ember számára, amikor e lelki dolgokra nem jut idő és energia, mert mennyi mindenre gondolni kell, divatos szóhasználatlaltal nem érünk rá. Biztos, hogy ezért imádkozunk így a szentmise könyörgésében: „Mindenható, irgalmas Istenünk ... örök bölcsességeddel nevelj minket, hogy evilági elfoglaltságaink ne akadályozzanak találkozásunkban Szent Fiaddal!” - A mulandó dolgokért lelkesedő ember nem is érti, lehet, hogy nem is akarja érteni, mi az értelme mindannak, ami nem pénz, nem gazdaság, nem gazdagság... - ezen szeretnénk mi felülemelkedni, hiszen tudjuk, látjuk, sokszor láttuk már, hogy mindez meddig szolgálja az embert – legfeljebb halála pillanatáig. Onnantól kezdve kezdve már a szó legteljesebb értelmében érvényes: „mit használ az embernek?” – A mai vasárnap gondolata nemcsak karácsonyi előkészületként, hanem egy egész életre szólóan szobrot állít elénk, amikor irányítja a figyelmet az Olvasmányban arra, hogy van ennél nagyszerűbb, amikor „Isten vezető népét örömben, dicsőségében fényében, s kíséretül adja nekik irgalmát, igazságosságát.” Ez a prófétai szó eredetileg ugyan a fogságba hurcolt zsidó népek akart vigasztalás lenni, de az Új-szövetségben már mindenki számára Isten ajándéka akar lenni. – Érezzük át mi is őszintén, hogy ezáltal „hatalmas dolgot művel az Úr velünk* azért szívből kell ujjonganunk!” Karácsonyra készülünk, arra a Karácsonyra, amit Jézus Krisztus hozott köztünk a földre, s ami azóta sem ért véget, mert hiszen általa mi is most is tudunk „tiszták és feddhetetlenek” lenni és tudunk „bővelkedni az igaz élet gyümölcseiben.” – Eljuthatunk erre a csodálatos eredményre, ha természetesen lesz számunkra, „hogy okosan gondolkodjunk a földiekéről és az égiekhez ragaszkodjunk!” – Tudnunk kell, hogy a valódi akadályai ennek nem a közutakon lévő kanyargások, görökrök, kátyúk... több-kevesebb száma, hanem az emberi élet bűnei és gyarlóságai. Ezeket kell megváltoztatni Keresztelő Szent János felhívása szerint; a bűn okozta problémákat komolyan kezelni, hogy alkalmassá váljunk „Készséges lélekkel fogadni Isten akaratát” - komolyan készülni arra, hogy eljussunk arra magaslatra, miszerint semmiképpen nem akarunk úgy élni, mint akik azt gondolják, hogy örökre itt maradnak!”

Advent 4. Vasárnapja – December 23. Szentkarácsony közelében bizakodó lélekkel mondhatjuk: „csodálatos az Úr jövetele!” – ez az idézet akár olyan mindennapnak is tűnhetne, de a szentmise szövegei egyértelművé teszik, csodálkozásunk nem álmélkodás, nem szokványos emberi megnyilvánulás. Csodája abban áll, hogy közel van az Úr eljövételének ünnepe, Aki azért jött, „hogy új áldozatot mutasson be – az Atyának – s ez az áldozat az Ő tökéletes engedelmissége, amiben az Atyának kedve telt. Szent Pál apostol a Zsidókhöz írt levelében hivatkozik erre az engedelmisségre és arra is, hogy ez volt a kedves az Isten előtt. Ezt Ő a próféták írásából magyarázta zsidóknak, akik a próféták írásait nagyon is jól ismerték. Ez eredményezte azt, hogy Jézus Krisztus, „mint Dávid Fia és Isten Fia, mint jó Pásztor és Király, az Újszövetség Főpapja és Áldozata, Testvérünk és örök Segítőnk; távolból is közeli Társunk!” Isteni indításra csodálatos gondolatmenettel azt is tudtukra adja az apostol, hogy „Isten akaratát szerint Jézus Krisztus testének feláldozása egyszer s mindenkorra megszentel bennünket.” – Ezek a gondolatok segítenek bennünket Akár annak a megfogalmazására is, hogy a mai alkalom a bizakodásról és az engedelmisségről szól. Bizakodás abban az értelemben, hogy ez által történik a megváltás, a mi megváltásunk is, de abban az értelemben is, hogy az engedelmisség, mint ilyen emberileg követhető. A legnagyobb bizonyítéka ennek, hogy az Úr Jézus Krisztus az emberi természetet felvéve, azt erre alkalmassá tette, de bizonyítéka ennek az is, hogy a Boldogságos Szűz Mária a maga teljes mértékű emberségében is mennyire hasonlóképpen tudott megnyilatkozni, amikor kimondta a szavakat. „Ime, az Úrnak szolgáló leánya * legyen nekem a te ígés szerinti!” Ő alázatát azáltal fejezte ki, hogy szolgálónak mondta és tartotta is magát. – Ugyanez az alázat nyilvánul meg Szent Erzsébetben, amikor ezt mondja: „hogyan lehet az, hogy az én Uramnak Anyja jön hozzám?” - A még meg nem született Keresztelő Szent János ujjongása is a közeli Üdvözítő jelenlétében utal arra, amit később ki is mondott: „arra sem vagyok méltó, hogy saruját megdolgozzam! – Neki növekednie kell, nekem pedig kissebbednem!”, de gondoljunk csak a Jordán folyónál történt keresztelési jelentésre, amikor így fogadja az Úr Jézust: „nekem kellene Hozzad menne és Te jössz hozzám?” – Indítsanak ezek a gondolatok bennünket Avilai Szent Teréz gondolatai szerint arra, „hogy szolgáljuk Isten igazságban, lelki erőben és szeretetben!” s tegyük hozzá: alázatosságban és készségben, amire az emberré lett Üdvözítőnk példája indít, amiről a Szűzanya, Keresztelő Szent János és a világtörténelem folyamán sok készséges emberi élet beszél!

Szentkarácsony Ünnepe : (éjfél-mise) – dec. 25. Biztos vagyok abban, hogy – talán öntudatlanul, talán tudatosan – egy isteni indításnak hatására vagyunk együtt, hogy ünnepeljünk. Ünnepeljük Urunk születésének nagy eseményét. Ehhez az ünnepléshez külső jelek és események is kapcsolódnak – pl. a karácsonyfa, a csillogás, az ajándékozás, de tudjuk, hogy a lényeg a lelki tartalom. Ennek értelmében hálálkodunk az emberszerető Istennek, hogy beteljesítette ígéretét és elküldte az Üdvözítőt; ugyanakkor arra is gondolunk, hogy nemcsak az isteni dolgokra kell gondolnunk, hanem mindarra, amiért mindez volt és azért idézzük fel újból és újból minden évben, hogy érezzük, hogy most is van. Jelenteni kell a mostani időben is, a mi időnkben is ugyanazt, amit az akkori embereknek jelentett. Biztos, hogy nem mindenkinek, de sokaknak – a készségeseknek mindenképpen. Felidézzük az eseményeket, hogy meglássuk általuk a mindenkori lehetőségeket csakúgy, mint azokat a dolgokat, amik akarva-akaratlanul a gondviselés eszközei voltak és ma is azok. Gondoljunk csak a császári rendeletre! Akkor és talán most is úgy tűnt és tűnik, hogy egy egyszerű adminisztráció, összeírás, állapotfelmérés, mégis Isten szándéka szerint fontos esemény. Ennek értelmében kell mennie a Szűzanyának és Szent Józsefnek Betlehembe, hogy beteljesedjék Isten ígérete és a próféták jóváindulása. Innentől kezdve az események már szinte önmaguktól beszélnek: nincs hely a szálláson, nincs más választás, mint a város közelében lévő barlang-istálló, a szegénység és a jászol. Bizonyára éppen azért, hogy örök időkre szóló üzenet legyen a világ számára: „*az Isten nem a külsőt nézi, hanem a bensőt*” tartalmat. Milyen régen hangzott el ez az isteni kijelentés – éppen Dávid királyá választásában – és csodálatos, hogy most éppen a szerény és szegény külső közepette jön közénk a látható második Isteni Személy, Jézus Krisztus. Jön, hogy megközelíthetőnek lássuk, érezzük és tudjuk. Aki ezzel az emberi helyzetet is mutatja. Nem sokan vannak köztünk előkelők, tudósok, gazdagok, kiváltságosok, kivételesek. Már születésének eseményeiben láthatjuk, hogy Isten mást tekint fontosnak – Ő Üdvözítőt küld, hogy az embernek ajándékozhassa bűnei ellenére is, amit eredetileg is eltervezett róla. Ami ettől eltér, nagyon is magán hordozza az emberi vonásokat és a Karácsony éppen azt akarja elélni állítani, ami az eredeti, az igazi. Túlságosan sok lett az emberi vonás a történelmen, még az ünnepléseinken is - gondoljunk csak a brüsszeli karácsonyfa utánzatra! Amikor valami eltér az isteni elgondolástól, lám hová vezet! Pedig tudnunk kell, hogy a csillogás is nem az isteni elgondolást állítja elélni – közvetett formában ugyan talán igen, hiszen talán bele lehet magyarázni a szépet, amit az Isten az embernek szánt, a valóság azonban tudjuk, hogy az, nem sok köze van a lelki dolgokhoz, különösen annak, ami még ettől is eltér – Ma és most gondoljunk az eredetire és az igazi valóságot ünnepeljük és köszönjük meg Istennek!

Szent Család Ünnepe – December 30. Szent Karácsony Ünnepe az angyalok Istent-dicsőítő énekén és a pásztorok öröme és készségén kívül – méginkább ezt fölülmulóan meg kell emlékeznünk arról, amiért ez történt: megszületett az Üdvözítő emberi alakban, emberi környezetben és emberi módon vállalta a földi életet. A „megszokott” emberi közösségbe, családba született. Bár Szűz Mária és Szent József nem házastársak, hanem jegyesek voltak; az Üdvözítő Jézus Krisztust csak emberileg nevezhették József Fiának, mégis olyan közösségbe született és élte földi életének jelentős részét, ami törvényes közösség és megszentelt közösség; megszentelt az isteni szeretet – az Isten szándékának maradéktalan teljessége. – Tudjuk, hitünk tanítják, hogy Jézus emberségének, testi dolgainak Szent Józsefhez, mint nevelő Atyának volt köze; Ő a Szentlélektől öltött testet és született a Szent Szűztől. Ebben a közösségben Szűz Mária az édesanyját jelenti, Jézus Krisztus a Gyermekeket és Szent József a családfőt. Szerepe és feladata a maradéktalan gondoskodás, amit Ő teljes mértékben teljesített csakúgy, mint a Szűzanya és a Fiú Jézus Krisztus. A szó teljes és legnemesebb értelmében nevezzük ezt a közösséget Szent Családnak. Ebben a közösségben a legnagyobb feladatot a Gyermekek Jézus képviseli, Aki miközben Atyja (az Isten) dolgaiban akar lenni, engedelmes Szűz Máriának és nevelőjének, Szent Józsefnek – és növekedik korban, bölcsességben és kedvességben Isten és az emberek előtt. – Szűz Mária és Szent József emellett szinte szolgálnak és teljesítik a legszebb emberi feladatot, állapotbeli kötelességüket – még abban az értelemben is, hogy a Szűzanya, mint gondos édesanya megkérdi Fiától, amikor a háromnapos keresés után megtalálja a jeruzsálemi templomban: „*miért tetted ezt velünk?*” – Szent József pedig dolgozik, fárad, aggódik és „*elfogadja a Szentlélek irányítását.*” Biztos, hogy a világtörténelem folyamán mindig is voltak próbatételek az emberi közösségekben, a családokban. Ezeket azonban a Szent Család életének alapján oldották meg helyesen. – A Szentírásban nem sokat olvashatunk a Szent Család életéről tudnunk kell emelkedetten gondolkodni és buzgón követni! Meg kell látni a családi élet erényeit: az aggódó szeretetet, az áldozatvállalást, az igaz élet nagyra-értékelését, az Istenre hagyatkozást, azt a szándékot, ami abban válik teljessé, hogy jellemzője az Isten-félelem, aki nem a „megijedésből” áll, hanem a viselkedés nagyszerűségét jelenti, ami Istent első helyre teszi és ha félelemről beszélünk, az csak arról szólhat, nehogy elszakadjon Tőle az ember, nehogy megbántsa, nehogy mást akarjon, mint Isten.

A mindenkori családoknak is hasonló lelkületet kell keresni és megvalósítani! – Gondosan kell ügyelnie arra, hogy a családi élet szent legyen, hogy az ottani élet segítse a családtagokat abban, hogy általuk növekedjék az Egyház és a társadalom; lelki értékekben gazdagodjék a világ!

Szentkarácsony Ünnepe („pásztorok” miséje) Szentkarácsony Ünnepe három szentmisét tartunk; ezek közül az egyik az u.n. „pásztorok” miséje. Arról emlékezünk meg, hogy a betlehemi Kisdéd születésének híre hozzájuk jutott el elsőként és nem is akárhogyan. – Maga az esemény is nagyon figyelemre méltó, hiszen lehet azon gondolkozni, miért éppen a pusztai emberei értesülnek elsőként, lehet azon is gondolkozni, hogy milyen jó példát látunk tőlük, lehet következtetni a készségükre, lelki „fogékonyságukra”, esetleg arra megnyilatkozásra, amit azóta már szinte misszós tevékenységnek is nevezhetünk. Most azonban a mélyebb értelmezés szerint gondolkozunk el arról az üzenetről, amit Isten ezek által az események által küld a világnak. – Ahogyan Keresztelő Szent János születéséről is angyal által üzent Isten a világnak; ahogyan Szent Fiának elküldését is angyal által jelzi, úgy most is angyalok által tudatja az **Örömhírt**, de azt is, hogy ez miben áll: „*dicsőség a magaságban Istennek és béke a földön a jóakarató embereknek!*” – Isten tudatja a világgal – igaz csak egy kis részével a világnak – hogy az Üdvözítőt azért küldte, hogy megtanulja a mindenkori ember ennek lényegét: Isten dicsőítését és, hogy mi által nyerheti el az ember az igazi méltóságát. – Az eseményekből azt is kiolvashatjuk, hogy minden éjjel történik, amikor a pásztorok a pusztában tartózkodnak, őrzik a nyájukat, figyelnek minden kis neszre. Így nem meglepő, hogy meghallják az isteni szót, az örömhírt, amit ez mond nekik; meglátják a fényességet. – Megtehette volna Isten, hogy a Betlehemben kavargó események közepette szól, de így is gondolhatjuk, ki figyelt volna oda abban a zajos környezetben? Ki indult volna el egy szegényes istállóhoz, ahol egy kisgyermek fekszik pólýába takarva és jászolba fektetve? Ki érezte volna meghatósnak, hogy olyan környezetbe örülhet és hogy pontosan neki szól minden, érte van minden? – Ki hagyta volna félbe tennivalóit ezekért? – Erdemes azon is elgondolkozni, hogy a végtelen Isten éppen a pásztorok személyén keresztül jelzi nekünk, hogy az Ő végtelenségéhez, tökéletességéhez mennyire kicsinyek vagyunk, a mindenhatóságához képest mennyire szegények, az Ő bölcsességéhez képest mennyire tudatlanok, ugyanakkor Ő villantja fel, mekkora lehetőségeink vannak: a Vele való találkozás öröme, a tisztalelkű készség, az őszinte igyekezet. – Az idők folyamán az emberi képzelet kiszéleszte ezt a jelenetet azzal is, hogyan vittek a pásztorok ajándékokat a Kis-Gyermekeknek. – Tekintjük ezt is egyfajta üzenetnek, miszerint az Istennek hozzánk való közeledését mi is igyekezzünk viszonzni! Legyen az az éjszakai angyali szó egyfajta programunk, melynek értelmében minden igyekezetünk arra irányul, hogy megdicsőüljön általa Isten és lelkei gazdagodjék minden ember: ezek által tudjuk „*minél teljesebben felfogni Karácsony titkának mélységét!*” – „*Sokat tanulhatunk – tanuljunk is - a pásztorok példájából!*”

Év végi hálaadás – December 31. Őszinte hálával imádkozzuk: „*Minket Isten szeretete gyújtott egybe!*” Hívogatott mindnyájunkat a harang szavával, és mi jöttünk. Jöttünk, hogy emlékezzünk, felmérjük mindazt, ami az elmúlt évben történt – velünk, általunk, bennünk, körülöttünk. Elmúlt egy év – a hála azért szálljon Isten felé, mert minden jóért méltón hálálkodhatunk, hiszen amint Szent Pál mondja a „*szeretet himnuszában*”: az igaz, örvend a jó győzelmének. Mi is örvendezünk annak, hogy hálát adhatunk a kapott jókért. Mert, ha őszinték vagyunk, sok jóban is volt részünk – itt különösen a lelki nagy lehetőségekre kell gondolnunk – és ezt tesszük azért is, hogy legalább most, a számvetés perceiben tudatosítsuk a jó, hiszen afelett gyakran könnyen átsiklunk; a jót nem szoktuk annyit emlegetni, mint a rosszat, a kellemetlent. S ha már a rosszról gondolkodunk, azért is hálálkodunk kell, hogy „*átvészeltük*”; hány és hány rossz dolgot sikerült megoldani, túljutni rajta! Itt és most azt is mérlegre tesszük, mert mérlegelnünk kell, hogy akár a jóban, akár a rosszban mi hogyan voltunk jelen. Velünk, általunk, bennünk mi minden történt – de azt is értékelni kell, hogy mi minden történhetett volna! Mennyivel lehetett volna jobba az élet – a mi és mások élete, ha - és itt a sok ha jelentsen sokat!

Ezen az estén komolyan kell gondolkodnunk arról is, hogy az Isten az, Aki ugyanaz tegnap, ma és mindörökké! Egyedül Őrá érvényes, hogy „*én vagyok az alfa és az oméga – a kezdet és a vég – enyém az idő és az örökkévalóság!*” – Az elmúlt év bizonyítja, hogy az Örök Isten előtt állva döbbenünk rá saját kicsinyiségünkre – miközben nyugtázzuk, hogy ismét eltelt egy év, tudnunk kell, hogy ez azt is jelenti, rövidebb lett a életünk, közelebb kerülünk ahhoz a küszöbhez, amit előbb vagy utóbb, de mindegyikünknek át kell lépnie. Ezért nem árt úgy gondolkodnunk, ahogyan egyszer az egyik missziós Atya minden szentbeszédét így fejezte be: „*egyetlen a lelkem, várja őt az ég! Menteni időm, ki tudja lesz-e még? – Jóságos Istenem, add szent kegyelmedet, engedd, hogy megmentsen egyetlen lelkemet!*” Temetések alkalmával néha elhangzik egy nagyon is elgondolkodtató ének: „*véletlen embernél az utolsó óra – hogy mikor érkezik, senki sem tudhatja...*” – hála Istennek, mi még itt tudunk lenni, még tudunk hálálkodni, emlékezni, bocsánatot kérni, jó elhatározásokat tenni ... - nem tudhatjuk, mennyi időnk van még – hittel, őszinte szeretettel és sok-sok igyekezettel akarjuk eltölteni további időnket – erre kérjük Isten áldását!

2012. évi beszámoló

Mielőtt az elmúlt év számadatait nézzük, idézzük emlékezetünkbe a Temető-könyv egyik énekének gondolatait: „E földi életem, hogy ha elgondolom, volt béke s küzdelem, öröm és fájdalom...” hasonló el lehet mondani nem csak egy élet végén, sokszor egy-egy nap végén is, de egy esztendő elmúltával mindenképpen. Ennek értelmében vizsgáljuk most az elmúlt 2012. év eseményeit.

Elsősorban a **lelki dolgokat** emlegessük, illetve az azzal szorosabban kapcsolatban lévő dolgokat:

Keresztelések száma: 14 – (8 leány és 6 fiú)

7 gyermek szülei egyházi házasságot is kötöttek, 5 gyermek szülei csak polgári házasságban élnek, 2 gyermek szülei semmiféle házasságot nem kötöttek.

Elsőáldozó gyermekek száma: 11 – (9 leány és 2 fiú)

Bérmálkozók száma: 21 – (11 leány és 10 fiú)

Szentáldozások száma: 5100

Esküvők száma: 6

Mindkét fél katolikus: 3, egyik fél református, másik katolikus: 2, egyik fél katolikus, másik keresztleletlen: 1. Két jegyespár különföldön él, itt esküdtek.

Betegellátások száma (gyónás, áldozás, szentkenet) 174

Temetések száma: 23 – (10 férfi – 13 nő)

Ellátva: 4 – ellátatlan: 19.

Az Elhunytak életkora: 90 év fölötti 3 fő, 80-90 év közötti 8 fő, 70-80 év közötti 4 fő, 60-70 év közötti 4 fő, 50-60 év közötti 3 fő, 50 év alatti 1 fő.

A számadatok azt jelentik, hogy egyházközségünk lélekszáma csökkent 9 fővel!

Gazdasági adatok:

Bevételeink az egyházközség fenntartására adott hozzájárulásból, a perselypénzekből, az adományokból tevődnek össze. Csekély mértékben más forrás is számításba jöhet, mint pl. a stólapénzek, különféle támogatások – ezek azonban kis összegű jöve-

delmek. Tulajdonképpen különösen még nem panaszkodhatunk, bár minden csökkenőben van. Ha nem nagy mértékben is, mégis csökkent a hozzájárulások összege (7,6 %) – a perselypénzek összege is (1,7%) – egyedül az adományok növekedtek (3,5%), de az összevetésben végül mégis csökkenés tapasztalható (1,6%) – ez első pillanatra nem nagy hiány, azt azonban nem szabad elfeledni, hogy a jelenlegi gazdasági viszonyok között már a tavalyi eredmény is egyfajta hiánynak számítana! Mindezek ellenére komoly és fontos terveink vannak: a kántorház újjáépítésének ügye és a templomtető cseréje.

Öszinte és hálás **köszönet** sok mindenért! –

Mindenkinek mindenért!

Néhány részlet: a kántori és karnagy munkáért; az énekkari és zenekari szereplésekért; a hitoktatók munkájáért; az E.K. fenntartására adott adományokért és azok összegyűjtői munkájáért; a perselypénzekért és az összeszedők munkájáért; a Szent Antal persely adományaiért; a díszítésekre adott adományokért; a fenyőfákért és azok felállításáért és feldíszítéséért; az egész évben adományozott virágokért; a betlehemi díszítés felállításáért és kiszállításáért; a szent-sír díszítése munkáiért; az ökumenikus rendezvény munkálataiért; a katolikus bál rendezvényeinek lebonyolításáért; az orgona elektromos szereléseiről; fűkaszálok díjának felvállalásáért; a templomi adventi hangversenyért és minden énekkari szereplésért; a lelki gyakorlatos Atyák „*fuvarozásáért*”, a Kórustalálkozó, valamint a közösségi lelki és egyéb programok szervezéséért és lebonyolításáért; a Karitás helyi szervezetének munkájáért, az orgona-hangolásának lehetőségéért; a templomi takarításokért, az új oltárterítők és garnitúraért, s terítők cseréjéért, mosásáért; a terményadományokért – az összegyűjtésekért és elszállításáért, az Önkormányzat adományaiért, a Takarékszövetkezet ajándékaiért, a plébánia kertjébe virágadományokért ... áldja meg a jó Isten az eddigi erőfeszítéseinket és segítse az ezután következőket!

Pekker Imre, plébános

Terménygyűjtés a Váci Egyházmegye központja javára 2012-ben

Adományozók névsora:

Bai Menyhért és családja, Fő u.
 Bai Sándor, Iskola u.
 Bálint Balázs, Liliom u.
 Bálint Dezső, Halászi u.
 Bálint István, Haraszi u.
 Bálint Róbert, Fő u.
 Csap Andrea, Mátyás u.
 Csap István, Bercsényi u.
 Csermák Gáborné, Széchenyi u.
 Dencsik Pál, Mátyás u.
 Dura Miklósné, Orgona u.
 Györgyövcis Károly, Deák u.
 Györgyövcis Miklós, Deák u.
 Győri Józsefné, Iskola u.
 Győrvári Imre, Haraszi u.
 Győrvári Pál, Haraszi u.
 Győrvári Zoltán, Haraszi u.
 id. Bai Menyhért, Fő u.
 id. Bálint József, Haraszi u.
 id. Surányi Miklós, Kisfaludy u.
 id. Szlovicsák Ferenc, Széchenyi u.
 id. Zupka Béla, Széchenyi u.
 Jobbágy Károlyné, Fő u.
 Kiss Albert, Haraszi u.
 Kiss Béla, Fő u.
 Kiss Menyhért, Fő u.
 Kiss Tamás, Széchenyi u.
 Kiss Tibor, Haraszi u.
 Kránicz Albert, Aranyág u.
 Kránicz Gáborné, Széchenyi u.
 Lovas István, Kápolna u.
 Marosi Károly, Árpád u.
 Márta Zoltán, Budapest
 Mohácsi Ferencné, Halászi u.
 Morvai Ferencné és családja, Felsőerdősor

Morvai József, Széchenyi u.
 özv. Surányi Tiborné, Fő u.
 özv. Györgyövcis Miklósné, Deák u.
 özv. Kiss Ferencné, Árpád u.
 özv. Kiss Tamásné, Haraszi u.
 özv. Nagy Ferencné, Széchenyi u.
 özv. Sokorai Józsefné, Templom u.
 özv. Végh Antalné, Hunyadi u.
 Pelsőczy Antalné, Halászi u.
 Pelsőczy Dezső, Ady u.
 Pelsőczy István, Orgona u.
 Pelsőczy Sándor és családja, Deák u.
 Surányi Balázs, Széchenyi u.
 Surányi Dezső, Haraszi u.
 Surányi Miklós, Bercsényi u.
 Surányi Rezső, Dózsa tér
 Surányi Sándorné, Tulipán u.
 Surányi Sándor, Kossuth u.
 Surányi Szilárd, Tulipán u.
 Surányi Tibor, Kápolna u.
 Surányi Zsolt, Kossuth u.
 Szántó Dezső, Akácfa u.
 Szlovicsák Béla, Felsőerdősor u.
 Szlovicsák Ferenc, Kápolna u.
 Szlovicsák János, Akácfa u.
 Szlovicsák Józsefné, Kápolna u.
 Takács Ernőné, Árpád u.
 Varga Frigyes, Fő u.
 Varga István, Fő u.
 Varga Pál, Ady u.
 Varró Gábor, Alsóerdősor
 Végh Antal, Ady u.
 Végh Balázs, Deák u.
 Végh István, Liliom u.
 Végh József, Dózsa tér
 Végh Miklós, Széchenyi u.
 Végh Sándor, Kossuth u.

Termények:

Cukor 305 kg
 Liszt 290 kg
 Rizs 166 kg
 Tészta 96 kg
 Só 18 kg
 Örölpaprika 7 kg
 Olaj 130 kg
 Búzadara 6 kg
 Savanyúság 25 kg

Burgonya 25 q
 Fejeskáposzta 28 q
 Lilakáposzta 8 q
 Kelkáposzta 3 q
 Zeller 6 q
 Zöldség 4 q
 Sárgarépa 11 q
 Karalábé 2 q
 Hagyma 65 kg
 Cékla 2 q

Egyéb:

mustár, lekvár, kávé, zsemlemorzsa, dió, keksz, majonéz, bor, sütőtök, karfiol

Köszönet az adományozóknak, valamint azoknak, akik felpakolták, illetve elszállították az adományokat!

Köszönjük Varga Frigyesnek és családjának, hogy ismét vállalták a gyűjtés lebonyolítását!

Isten fizesse meg!

+ Berezcki Béla Atya emlékére

2012. December 20-án temették Béla Atyát Alsónémedi nagyközség szülőltét életének 63. és papságának 29. évében. Béla Atya 1950. November 17-én született és 1983. Június 18-án szentelték pappá Vácon; első ünnepélyes szentmiséjét 1983. Június 26-án tartotta Alsónémedin. – Az Egyházmegye szolgálatában rövid ideig volt, Külföldre került, ahol a Bécsben is és Németországban is a külföldi magyarok lelki ügyeit gondozta.

Béla Atyáról, mint paptestvérről tudok megemlékezni; ahhoz a fiatalabb korosztályhoz tartozott, akikkel már ritkábban sikerült találkozni, Vele pedig még inkább, mivel Külföldre került. Nem is emlékszem, hogy előbb találkoztam volna Vele, csak miután 2004-ben Alsónémedire kerültem. Az azóta eltelt idő viszonylag rövid, ennek ellenére készséges embernek ismertem meg. Azok közé tartozott, akik fontosnak tartották, hogy készséggel és tisztelettel felkeressék Falujuk plébánosát. Béla Atya amikor csak Külföldről Haza-jött, felkeresett, kedvesen elbeszélgetett velem és készségesen felajánlotta közreműködését a szent szolgálatban. Örültem neki, hogy függetlenül attól, hogy külföldre került, lélekben Alsónémediért dobogott a szíve. Ennek többször is jelét adta, amikor külföldről segített nem is egy alkalommal. Szülőfaluja iránti igaz érzését mutatta ki azzal is, hogy ezüst-miséjét itt is megünnepelte.

Való igaz, hogy Magyarországon is és a Váci Egyházmegyében is szükség lett volna lelkipásztori munkájára, mégis azt kell mondani, hogy nem volt hiábavaló külföldi tevékenysége. Neki így az

a szép feladat jutott, hogy az ott élő Hívekben tartsa magyar és keresztény lelkületet, hiszen más környezetben ez különösen fontos volt és ma is az. Magyaroknak lenni magyarok között, hittel élni hívők között, katolikusnak lenni katolikusok között sokkal könnyebb, mint a külföldön élő Testvéreinknek az ő körülményeik között. Béla Atya ebben volt segítségükre és ne feledjük, nem is kis áldozatok árán, hiszen sokkal többet kellett utaznia ahhoz, mint Magyarországon kellett volna. Hisszük, hogy áldozata nem volt hiábavaló és kérésünk, hogy „*legyen Otthona az Atyai Házban!* Az Élet Uránál meghallgatásra talál! – Paptestvéri szeretettel:

Pekker Imre plébános

2012. december 26-án, karácsony másnapján alsónémediek egy zárandok-csoportja részt vett Bese Gergő Péter diakónussá szentelésén. A felemelő eseményre Kiskunfélegyházán került sor.

Búcsúzunk...

Lovas Zoltán (1931-2012)

A két ünnep között fájdalmas halálest rázott meg bennünket: elvesztettük Lovas Zoli bácsit, aki sokat tevékenykedett egyházközségünkért. 30 éven keresztül tagja volt az egyházközség képviselő testületének. (1971-2001)

Emlékét kegyelettel őrizzük.

A Magyarok Nagyasszonya Kórus hangversenye

2012. december 2.

„Érces hangú harsonákon zengjük nagy voltát...- csendüljön fel mily sok jóval áld!”

Advent első vasárnapjának szentmiséjét követően tartotta évadzáró hangversenyét énekkarunk. A zuhogó eső sem riasztotta el Azokat, akik megjelenésükkel megtisztelték a mai estét. Jóleső érzés töltött el Bennünket amikor a nézőközönséggel megtelt templom látványát pillantottuk meg.

Imre Atya, majd karvezetőnk: Péter köszöntő szavai után a vegyes kar: *Clark: Jertek, áldjuk Istent...* harsogó „lüktető zenei ritmusa mutatta meg a „csoportlélek” átütő erejét.

Ezután külön a férfikar és a nőikar énekelt kánonban, több szólamban, orgonakísérettel új – és ismert dallamokat. Újdonság volt, hogy a különböző zeneművek bekonferálásakor Péter hozzáfűzött néhány ismertető információt. Kiterjedt pl. a zeneszerzőre /*Dr. Károly Róbert!* egy- egy sikeres /*Wolf: Ave Mária!* vendégszerzésre, annak sajátos viszonyulására, körülményeire is.

Új hangvétele volt *Prinzinger József: Itt jelen vagyok...* című nyugodt, magasztos gregorián éneke is. *Berkesi Sándor: Székely asztali áldása* visszafogott, áldást-kérő hangvétele a mindennapok gondjainak emlékképét villantotta fel a hallgatóság körében. Aki zenét hallgat, maga is hanggá változik. Különösen akkor, ha interaktívan a hallgatóság - új dalt tanul: *Jó Atyám imádlak...* címűt, amelyet kánonban is zengtük.

A hangok és a hallgatók egybeolvadása új fényben tünteti fel a világot, egy másfajta viszonyt tételez fel köztünk és környezetünk között. Különböző énekeket énekelve, /*Mennyből az angyal -Ó gyönyörű szép/ az előző években is... a most pillanatában is...*, a

Kis Jézus születésének örömdallamait együtt zengve magasabb élménnyé vált.

A Mélyből Hozzád száll szavam... gitárral kísért, segítőerőt kérő borzongást, vibráció-érzést keltő ritmusos dallama méltán nyerte el a hallgatóság tetszését.

A kísérő zenekarunk és énekkarunk együttes örömmzenéjének csúcspontja *Beethoven: Isten dicsősége* /hangszerben, hangban, rezonanciában/, valamint kamarakórusunk: *Szentlélekisten jöjj szívünkbe...* kezdetű éneke volt számomra.

Rádásként nem hiányozhatott - *Varga László: Hol szeretet és egyetértés* éneke, valamint énekkarunk himnusza az: *Ó Nagyasszony, nemzetünk reménye...* sem.

Imre Atya záró, elismerő szavaival, ajándékával a zsebünkben és mélységes hála-érzetével /mindenki iránt/ mentünk a közösségi házba. Örülünk, hogy részesültünk abban a kegyelemben, hogy az „ isteni fény” beáradt képességeinkbe, hogy megőrizve-meghaladva tevékenykedjünk a jövő évben is.

Györgyné Lovas Györgyi

Utószó:

A zene híd két végtelen, az anyagi és a lelki világ között. Mindig örömmel hallgassák a zenét, a lényeg az, hogy pozitív hozzáállással cselekedjenek. Fontos, hogy ne csak halljanak, hanem, hogy értsék is, átérezzék mind azt amit hallanak. Legyen az zene, szó vagy hang. Még azt is elérhetjük, hogy ami nem érdekel minket, azt is szeretettel hallgassuk, és így hamar szeretetteljessé, sőt a mások szemében széppé, szimpatikussá válunk. Mert a zenehallgatás és éneklés mássá alakít. Szerető lényé. /Osho/

Évzáró—adventi hangverseny

2012. december 2-án tartottuk énekkarunk hagyományos adventi hangversenyét.

Lelkesen és örömmel készülődtünk. A jó hangulatú próbákon karnagyunkkal együtt választottuk ki az előadandó kórusműveket. Szerencsére számos ének van már a tarsolyunkban. Vannak kedvenceink, amelyekhez ragaszkodunk, vannak nehezebb művek, amelyeknek megtanulása hosszabb időt igényel, de annál nagyobb a sikerélmény, ha végül sikerül elsajátítani, ha már "megérett" az előadásra.

Kicsit változtatva az eddigi sorrenden, most a vegyes kar kezdte a műsort. *Clarke: Jertek, áldjuk Istent* című műve jó választásnak bizonyult. Énekünkkel hívtuk a jelenlévőket örvendezzünk együtt, dicsóítsuk Urunkat, várakozunk együtt Jézusunk születésére!

A férfikar ezután *Harmat Artúr: Föltámadt Krisztus* és *Bárdos Lajos: Megváltónknak gondviselő földi őr* kezdetű énekeket adta

elő. A női kar műsorán *Szendrei István: Krisztus feltámadott* című ének műve és a már ismert (és általunk igen kedvelt) *Éjjel nappal* című spirituálé szerepelt.

Ezután ismét a vegyes kar műsora következett. *Berkesi Sándor Székely asztali áldásával* olyan szépen kértük gondviselő Atyánkat, hallgassa meg minden hozzá fordulónak kérését! Ha többször fölidéznénk ezeket a gyönyörű gondolatokat, bizonyára még gyakrabban készítenének minket segítség nyújtásra! Segítséget kérünk, hogy aztán mi is segíthessünk.

Mindig nagyon hangulatos az együtt-éneklés. A *Jó Atyám imádlak* kezdetű kánont hamar megtanulták a jelenlévők. (Jó látni a velünk-éneklők arcát: szinte mindenki mosolyogva néz Karmesterünkre, így várják a kezdést. Néhányan kicsit zavartan körülpillantanak, és csak kicsit később kapcsolódnak be. Aztán az éneklés öröme mindenkit hamar magával ragad.) A *karácsonyi quodlibetnél* már igazi résztvevőként énekelt mindenki.

A mélyből hozzád száll szavam kezdetű éneket hamar megszerettük, próbákon is mindig örömmel énekeljük. Az erre az alkalomra létrejött kamarakórusunk gyönyörűen szólaltatta meg *B. Eriksson: Szentlélek Isten jöjj szívünkbe* című négyszólamú feldolgozását. Nem csak a templomban ülő hallgatóság, de mi - a kórus többi tagjai is - őszinte örömmel tapsoltuk meg őket. Lélekemelő volt az énekük! *Wolf Péter Ave Mária*ja is a szívünkhöz nőtt. Szívesen énekeljük, szívesen hallgatják. *Beethoven: Isten dicsősége* sokunk kedvence. Kérésünk, hogy Urunk védjen minket és legyen velünk - olyan lelkesen és igaz szívből énekeljük, hogy ilyenkor hangunkkal együtt a szívünket is emeljük a Mindenható felé. *Varga László atya Hol szeretet* című műve most már hagyományosan közkívánatra szólal meg. Mindig van valaki

(m o s t

éppen az én Édesanyám), aki ezt kéri az énekkartól. Igaz, -nem árulok el titkot- ezt a szívet melengető, szép éneket mi magunk se hagyunk ki, hiszen minden műsortervben szerepel. Nagyon szeretjük! Ugyanígy nem marad el egyetlen alkalommal sem "kórusunk himnusza" az *Ó Nagyasszony nemzetünk reménye*. Kedves Kántorunk minden alkalommal odairja a műsorlap végére: ISTENNEK HÁLA MINDENÉRT. Így csupa nagybetűvel. Ahogy az énekeket igaz szívből, hálával, örömmel és szeretettel énekeljük, ugyanígy mondjuk mi is:

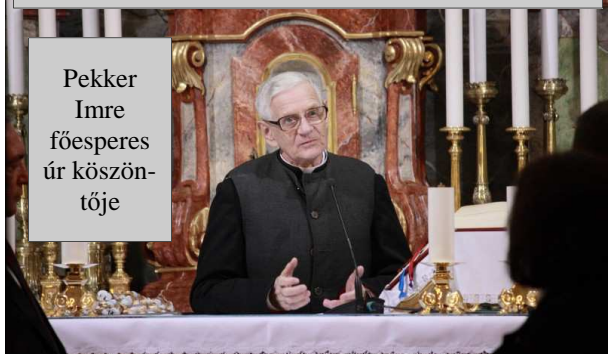
ISTENNEK HÁLA MINDENÉRT!

Hála a kórusért, Benkó Péter kórusvezetőkért, az együtt-éneklés örömeért és a jó érzésért, hogy nem csak a mi Jóságos Atyánknak, hanem embertársainknak is örömeire lehetünk.

Horváthné Nagy Ilona

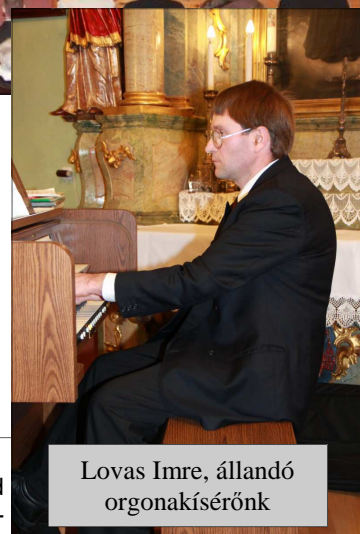
A zenekar: Morvai Róbert, Győrvári Róbert, Ifj. Borbély Ferenc, Tóth János, Borbély Ferenc

Pekker Imre
főesperes
úr köszön-
tője

Az énekkar-alapító, Magyar Sándor kántortanító úr leányai a karvezetővel

Lovas Imre, állandó
organakísérőnk

A zsúfolásig telt templom

Hátalatt szívvel emlékezem vissza a majd egy hónappal előbb történt hangversenyünkre. Hálás vagyok Istennek, hogy megvalósulhatott ez a csodálatos rendezvény. Köszönöm Pekker Imre főesperes Úrnak, hogy szívében viseli az énekkar sorsát. Dr. Nagy Vilmosnak köszönöm a CD felvételt, Józán Zsuzsannának a DVD felvételt, György Péternek, valamint Surányi Attilának a fotózást, Geigerné Mariannak, hogy orgonált a hangverseny előtti misén, így én a kórusral lehettem. Köszönöm Horváthné Nagy Ilonának, hogy vállára vette a hangverseny utáni ünnepség megszervezését. Köszönöm mindazoknak, akik ital-felajánlásukkal támogatták rendezvényünket. Valamint mindenkinek köszönöm, aki elősegítette e hangverseny létrejöttét. S végül, de nem utolsó sorban hálás vagyok az Alsónémedi Magyarok Nagyasszonya Énekkar tagjainak, a zenekari tagoknak, a hangszeres kísérőknek azért a munkáért, amely szükséges volt ennek a hangversenynek a megvalósulásához. A kedves közönségnek pedig megköszönöm megtisztelő jelenlétét!

Benkó Péter kórusvezető

misén énekelünk. Isten adjon nekik hosszú, boldog életet! **Istennek, és a Szűzanyának hála az éneklésekért, a szép élményekért, az énekkarért!** Boldog, szép 2013-as esztendőt kíván:

Benkó Péter

ADVENT

1. vasárnap

Az Adventben a tavalyi esztendőben is minden vasárnap más plébániai csoport szolgált műsorral a gyertyagyújtáshoz. Köszönjük szépen!

2. vasárnap

3. vasárnap

4. vasárnap

Köszönjük szépen Lovas Györgyinek a gyönyörű templomi adventi koszorút.

Advent 2., 3. és 4. vasárnapján, december 9-én, 16-án és 23-án hallgathattuk meg
P. Tamás Gábor,
a szentendrei ferences gimnázium magyartanárának lelkiy gyakorlatos prédikációját.

Köszönjük azoknak a kedves Híveknek, akik szeretettel fogadták az idei falujáró betlehemeseket, valamint nagylelkű adományaikkal arra ösztönözték a kis betlehemeseket, hogy ők is nagylelkűek legyenek. A betlehemesek a pénzadományokat összegyűjtötték, és abból 20 ezer forintot Kiss Alidának ajándékoztak.

A betlehemesek:
Bálint Barnabás, Némedi Dávid, Némedi Márk, Salamon Viktória, Szlovicsák Csaba.

December 23-án 16 óra 15 perckor az Önkormányzat szervezésében Élő Betlehem előadásra került sor a templomkertben.

December 21-én sor került a karácsonyfák felállítására és feldíszítésére a templomban. Köszönjük szépen a fenyőfa felajánlást, segítők (Bai Zoltán, Bálint István, Benkó Péter, Kránicz Albert, Mészáros Jánosné, Surányi Miklós, Surányi Szilárd, Varga Frigyes, Végh Antal, Végh József) munkáját, az új karácsonyfadíszeket, és a templom ünnepi virágdíszítését, mely szintén adomány volt.

KARÁCSONY 2012

December 25-én a 10 órai ünnepi szentmisén adták elő a hittanosaink a betlehemi történetet. Nagyon szép előadás volt, köszönjük szépen Surányi Mária tanárnőnek és a gyerekeknek.

Az ifi-hittanosaink Imre atyával és Magdi néniével meglepetést készítettek mindenkinek karácsonyra. A kis csomagocskában szentkép, mézeskalács és szaloncukor volt. Az ajándékot december 25-én a 10 órai szentmise után adták át, karácsonyi jókívánságok kíséretében. Mintegy 300 ajándék készült és alig pár maradt. Örülünk, hogy ennyien együtt ünnepeltünk! Köszönjük az ajándékot és a vele való fáradozást, nagy örömünkre szolgált.

A gyerekek nagyon szép karácsonyi angyalkákat készítettek, amelyeket a templomi karácsonyfára helyeztek el.

Új, karácsonyi miseruhával és hozzá illő oltárterítővel gazdagodott egyházközségünk. Köszönet értük!

2012. Adventjében is égett a szeretet lángja templomunkban.

"CSODAVILÁG"

A Csodavilág december 9-i alkalmán a gyerekek anygalkákat készítettek, melyeket a templomi karácsonyfán helyeztek el. Következő alkalom **január 13-án** a reggeli mise lesz.

ADVENTI KOSZORÚ KÉSZÍTÉSE

Az adventi koszorú készítés a Szent Imre közösségi házban, december 1-jén, szombaton 1a órától volt. Rengetegen voltunk, és nagyon tetszett mindenkinek. Különbéféle színes koszorúk és ajtódíszek voltak. Sok szalagot, csengettyűt raktak a koszorúkra. Nekünk ez valóságos élmény volt. A felnőttek sokat segítettek egymásnak és persze nekünk is. Mindenki varázslatos koszorút készített. Reméljük jövőre nektek is megjön a kedvetek és velünk tartotok ebben a csodálatos élményben.

A cikket írta: Benkó Bernadett és Kotán Tímea Kata

December 8-án 9 órától közös mézeskalács sütésre került sor a közösségi házban.

A Katolikus Karitászs Alsónémedi szervezetének hírei

Karácsony előtt élelmiszer csomagokkal tudtuk meglepni a rászoruló családokat.

24 család részesült segítségben.

Nagyon szépen köszönjük a segítő, alsónémedi családok adományait, hozzáállását!

2 rászoruló család nagy mennyiségű pelenka adományt is kapott a központi Karitászs segítségével.

Működésünk:

Minden hónap első szombatján (legközelebb február 2.) 10 és 12 óra között gyűjtést rendezünk /tartós élelem,zöldségféle, ruhanemű, cipő, használati tárgyak stb/

Minden hónap harmadik szombatján (január 19.) 10 és 12 óra között kiosztjuk az adományokat Alsónémedi rászorulóinak a közösségi házban.

Bejárat a Magyar út felől.

Krizishelyzetben azonnal segítünk!

Elérhetőségeink:06 30 394 22 29 és

karitasz.alsonemedi@gmail.com

Szent Imre Közösségi Ház hírei

Jézus Szíve Családja

Jézus Szentséges Szívének Családja 2013-01-06-án az esti szentmise után tartja az újévi első ökumené jegyében minden Alsónémedi testvérünk hitben való megerősödéséért és kitartásáért ajánljuk fel Jézus Szent Szívének. Közeledjünk hozzá és szemléljük Őt nyitott szívvel! Isteni Megváltónk!

Mi, akik most imádkozni gyűltünk össze azért, hogy egy órán át együtt szemlélhesük Szentséges Szívedet és Szent Lelkedből átítatódva erőt meríthessünk további feladataink megoldásához, hallgass meg kegyesen imádságunkat, kérésünket és hálaadásunkat! Erősítsd hitünket, hogy mindig kitartóak maradjunk a hozzád való hűségben és szerető tanúságtévőid lehessünk az előttünk álló évben is.

Égi Édesanyánk!

Kísérd imáiddal gyermekeid fohászait, hogy azok méltó módon találjanak Szent fiad Szívéhez és ott meghallgatást nyerje-

nek! Segíts a nyai gondoskodással, szerető Fiaidhoz bennünket!

Napokban ünnepelhetjük Szűz Mária istenanyaságát, a Béke világnapját. Hiszem, hogy nem véletlen esik egy ugyanazon napra, hiszen a Szent Szűz a Béke királynője. Jézus Szent Szívének szeretetével hozd el mindannyiunk szívébe felekezettől függetlenül a belső békét, a Szív békéjét... a te békédet.

Szentlélek Isten jöjj szívünkbe!

Téged óhajtunk.

Jöjj bátorító,

Jöjj vigasztaló!

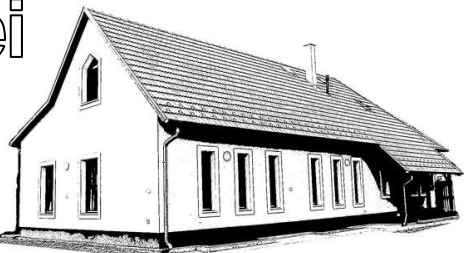
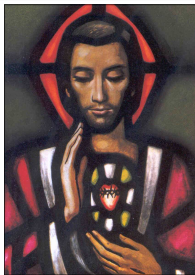
Jöjj mennyei társ,

hogy a bús árvaságból kiváls!

Szentlélek Isten jöjj szívünkbe!

Téged óhajtunk.

Özv. Szlovicsák Balázsné

Jókívánság

Békét, csendet, mely elűz vihart,
Szent erőt, mely próba közt kitart,
Érző szívet, mely enyhít nyomort
S mély alázattal porig hajolt,
Örömet, mely napsugárként
Tud gondfelhők között is szórni fényt,
Bátorságot, mely meg nem remeg,
S kész odaadni kincset, életet,
Szívet, mely a bűnöst szereti,
Gyengeségét, vétkét elfedi,
És hitet, mely, mint a sasmadár,
Fölfelé tart és az égbe száll,
Melynek nincs „nehéz”, nincs „nem lehet”
Ezt kívánom! S kell-e több neked?
Jézus Krisztusban mindezt megtalárod.
Beteljesíti ezt a kívánságot.
Nyomába lépsz, boldogan követed,
És hálaének lesz az életed.
(Beküldő: Szlovicsák Balázsné)

Szentírás magyarázat

2013. január 12-én 17 órakor az előző alkalmakhoz hasonlóan Szentírás közös olvasására kerül sor, majd Imre atya tart Szentírás magyarázatot.

"CSODAVILÁG"

Január 13-án a reggeli mise után várunk a Csodavilág alkalmára!

Moziz6nánk

Szeretettel várunk mindenkit január 13-án és 27-én délután 3 órakor a közösségi házba!

Januárban a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

Dec. 25 – Jan. 2	Jan. 3 – 11	Jan. 12 – 20	Jan. 21 – 29
Mészáros Jánosné Geigméné Moldvai Mariann Id. Györfvári Ferencné Lovas Zoltánné	Bársony Mónika Morvai Margit ö. Sokorai Józsefné Surányi Antallné Fodor Mária	Györfvári Imréné ö. Szlovicsák Balázsné Györgyövc Miklósné ö. Kiss Ferencné	Kovács Jánosné Bársony Istvánné Ifj. Kiss Lászlóné Gábor Marina

Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2013. JANUÁR

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
	1	2	3	4	5	6 18 óra Jézus Szíve család imája
7	8	9	10	11 17 óra Ifi -hittan 18 óra Cursillo	12 17 óra Szentírás magyarázat	13 8 óra Elsőáldozásra felkészítő 10 óra Csodavilág 15 óra Moziz6nánk
14	15	16	17 9.30 óra Baba-Mama klub	18 17 óra Ifi -hittan 18 óra Cursillo munkatárs megbeszélés	19	20 8 óra Elsőáldozásra felkészítő 18 óra Ökumenikus fogadás
21	22	23 18 óra Cursillo kiscsoport	24	25 17 óra Ifi -hittan	26	27 8 óra Elsőáldozásra felkészítő 15 óra Moziz6nánk
28	29	30	31 9.30 óra Baba-Mama klub			

KATOLIKUS BÁL — MEGHÍVÓ

Sok szeretettel hívunk minden kedves olvasónkat a Szent Kereszt Felmagasztalása Plébániáért Alapítvány javára, immár 9. alkalommal megrendezésre kerülő **jóteknysági bála**ra.

Helyszín: **Betyár Étterem**

Időpont: **2013. január 26.**

Vendégvárás: **18 órától**

Belépő: **4000,- Ft/fő** (vacsorával)

Támogató jegy: 2000.-Ft/fő (vacsora nélkül)

Zenél: erre az alkalomra

szerveződött **zenekar**

A belépők megvásárolhatók

2013. január 6-án, 13-án és 20-án,

vasárnapokon a **szentmisék előtt és után** a sekrestyében.

A bálon a hagyományoknak megfelelően ismét sor kerül tombolahúzásra. Szívesen várjuk tombolaajándékok felajánlását. A belépőkből és a tombolából befolyó összeget - a szükséges költségeken túl - az új kántorház építésére fordítjuk.

A bállal kapcsolat további kérdéseivel, valamint a belépőkkel és a tombolaajándékokkal kapcsolatban forduljanak bizalommal a szervezőkhöz (Tóth Éva, Surányi Szilárd).

Szeretettel várunk minden érdeklődőt!

Ökumenikus imahét

Alsónémedin

2013. január 20-án a katolikus templomban, január 27-én pedig a református templomban, 17.00 órakor lesz ökumenikus Istentisztelet.

Előző számunkból kimaradt...

Mindenszentek ünnepe előtt az általános iskola tanulói kitakarították a stációsor és a kápolna környékét.

tíz fej a porban. A hóhérok körülnéznek, úgy látszik többet tartóztattunk le. A maga neve nincs itt. Elmehet!

A fiatal ember azonnal futni kezd. Nagyon jól tudta, hogy benne volt. Az első dolga, most, most megyek haza az apámhoz, és bocsánatot kérek. Tíz év után nehéz végigmenni a régi utcán. Nehéz rátenni kezét a kilincsre, végig járni a szobákat. Minden üres. Leül az apja íróasztala elé. Itt ült mindig, innen nézett rám olyan szigorúan. Most már tudom, hogy azért, mert szeretett. A tekintete leesik az íróasztalra - egy levél - fiamnak. Reszkető kézzel bontja, mit ír nekem az apám tíz év után. Fiam, ma reggel azt olvastam az újságban, hogy holnap hajnalban kivégeznek. Én annyira szeretlek téged, hogy megpróbálok odaállni helyetted, hátha sikerül. Gyermekem gondolj arra, hogy így szeret minket Isten, hogy amikor a kárhozatunkról volt szó, Ő maga lépett oda. Lejött emberi testben, és odalépett a helyedbe, helyünkbe - elvégeztetett.

A fiú leborult az asztalra és sokáig sírt. Amikor fölkelt onnan, egészen más ember lett. Az ő szívében is elvégeztetett, új emberré lett. A fiú szíve válaszolt az édesapa áldozatára.

forrás: missweb.bloglap.hu

Alsónémedi Magyarok Nagyasszonya Énekkar Adventi Hangversenye

Megjelent énekarunk legújabb cd-je, mely a 2012. december 2-i hangverseny hanganyagát tartalmazza. Kapható a sekrestyében, ára: 2000 Ft. A felvételt Dr. Nagy Vilmos készítette.

Vegyeskar:

1. Jevnicki Csilla: Jertek, éljétek ismét (Szerényi László fordítás)
2. Harmati András: Téliálmok Északon a régióban
3. Blaskó Lajos: Megállónak gondolatát földi óra

Nőiakar:

4. Szendrői Irén: Korona feladatom
5. Págyi-Földi-Székely: Éjeli-nappali (All night, all day - spirituális-földfogás)

Vegyeskar:

6. Pinczinger József: Itt jelen vagyok
7. Dr. Király Róbert: Ének Békés Ágost Vitézhöz
8. Varga László: Csak az élethez
9. Berkesi Sándor: Székely asszoni áldás

Kamarkor:

10. Berényi Emőke-Hamar Irén: Szentlélek Isten, jőj szívedre
11. Karácsonyi József
12. Farkas Ferenc: Áldott jő
13. Tornyai Csaba: Jó Atyám, imádkozok
14. A melyből Hozzád száll szavam (Spirituális, Csallányi I. Gábor fordítás)
15. Wolf Péter - Fülöp Kálmán: Ave Maria
16. G. F. Händel: Győzelmet veszél, ó, Fehéradom!
17. Ludwig van Beethoven: Isten dicsőítése
18. Varga László: Isten szava: én egyetemes...
19. O. Nagyasszony - népdal
20. Boldogasszony Anyának - népdal

Köszönetnyilvánítás:

Organizáció: LOVAS IRÉNE

Hangverseny szövege: BORBÉLY FERENC, IFJ. BORBÉLY FERENC, CSONKAI ROBERT, MORVAI ROBERT, TÓTH JÁNOS

Vezeté: BENKÓ PÉTER

A felvételek készítője: DR. NAGY VILMOS

2013. december 2.

Megjelent énekarunk legújabb cd-je, mely a 2012. december 2-i hangverseny hanganyagát tartalmazza. Kapható a sekrestyében, ára: 2000 Ft. A felvételt Dr. Nagy Vilmos készítette.

Önfeláldozás vagy kegyelem?

Egy perc bölcsesség...

Egy kisfiúnak az édesanyja meghalt, egyedül maradt az apjával. Az apa szigorú ember volt, nem engedte gyermekét szabad útra, gondolata, akarata szerint. Ez a gyermek 15 éves korában megszökött. Azt mondta, nem tudok így élni, önálló akarok lenni. Nekem ne parancsolgassanak. Ez a fiú 25 éves korában belekeült egy, az uralkodó elleni lázadásba a középkori Franciaországban. Az összeesküvésben tíz fiatal ember volt. A lázadást leleplezték és mind a tíz fiatal embert guillotin általi halálra ítélték. A guillotin egy hatalmas bárd, akit elítéltek, annak oda kellett tennie a fejét, a guillotin leszaladt, a fejet levágta.

Az utolsó estén a fiatal emberünk ott ül kilenc társával. Azon gondolkodik - mégis csak szeretett engem az apám, mert nem akarta, hogy idejussak. Ha még egyszer hazamehetnék, bocsánatot kérnék tőle. De késő, reggel kivégeznek. Jön a hajnal, kivégezik a tíz embert, akinek a nevét mondja a hóhér az odalép, a guillotin leszalad, a fej a porba esik. Ez a fiatal ember is hallja a nevét, már mozdul is, de valaki más lép ki a sorból. Úgy látszik rosszul hallottam. Aztán vége a kivégzésnek, tíz név a papíron,

Egyházközségünk hírlapját, a Szent Kereszt újságot az általunk megvásárolt nyomtatón készítjük.

A kiadvány ingyenes,

viszont adományokat köszönettel elfogadunk a lap fenntartására, amellyel hozzájárulhatunk a papír-, és a tinta költségeihez.

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség

Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com

Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítséget!